

[Landbrugsministeren.]

det mener, at der er Grund til at holde fast paa, at disse Penge skal anvendes til Husmandsbrug; det er vedtaget, og det staar fast, men for saa vidt der bliver Penge tilovers — og der er i Aar Penge tilovers, som ikke anvendes til Oprettelse af Husmandsbrug —, skal der som et Supplement til Udstykningen i Husmandsbrug, hvad vi alle ønsker i størst mulig Udstrækning, være Mulighed for, at der ogsaa i tyndtbefolkede Egne kan oprettes større Husmandsbrug og mindre Gaardmandsbrug efter de her givne Regler.

Jeg maa da meget fraraade disse Ændringsforslag som formelt uantagelige og reelt fuldkommen overflødige. Jeg ser nok, der er den Realitetsændring i dem, at der skal kunne gives Byggelaan, som fuldt ud dækker Omkostningerne ved Opførelsen af Bygninger. Men jeg maa fraraade, at vi indfører særlige Bestemmelser for tyndtbefolkede Egne; skal der foretages Ændringer, maa det være Ændringer i den almindelige Lovgivning. Men jeg er vedblivende af den Opfattelse, at en saadan Ændring ikke bør gennemføres; det er i Virkeligheden et beskedent Krav, der stilles til Ansøjerne, og jeg vil anse det for en stor Fejl, om disse Krav fraviges. Jeg gentager: Skal de fraviges, maa det ske ved Ændringer i Loven af 4. Oktober 1919 i al Almindelighed og ogsaa i den saakaldte gamle Husmandslov for hele Landets Vedkommende.

Der findes i Udvalgets Betænkning en Henstilling til Landbrugsministeren fra hele Udvalget, der gaar ud paa, at der skal nedsættes et Udvalg — jeg tror ikke, Ordet Kommission er anvendt —, et Udvalg bestaaende af Repræsentanter for Erhvervene i de sønderjydske Landsdele og de fire Partier her paa Rigsdagen til Undsøgelse af Erhvervsforholdene i Grænseegnene.

Jeg har under Forhandlingerne med Udvalget givet Tilsagn om at ville nedsætte et saadant Undersøgelsesudvalg, og jeg skal her bekræfte det Tilsagn, jeg i saa Henseende har givet. Men jeg ønsker dog overfor Tingets Medlemmer — og derved ogsaa overfor Offentligheden — samtidig at anføre, at det er ikke uden visse Betæneligheder, jeg er gaaet ind paa at følge denne Henstilling.

Min første Betænelighed i saa Henseende er af ganske almindelig Art, og det er en Betænelighed, jeg tror, hele Befolkningen deler med mig og ogsaa den sønderjydske Befolkning. Det er denne, at

et Udvalgs eller en Kommissions Behandling af en Sag betyder langtfra Handling i det paagældende Spørgsmaal; i al Almindelighed betyder det det modsatte, en Udskydelse af Spørgsmaalet, og det er jo ikke ukendt, at man har anvendt en Kommissionsnedsættelse til at komme af med et ubehageligt Spørgsmaal.

Det er ikke den Fremgangsmaade, Regeringen i al Almindelighed ønsker at anvende; det er ikke den Fremgangsmaade, vi har anvendt hidtil i vor Politik, og selv om man maaske kunde sige, at det var en Behagelighed for Regeringen, at de Spørgsmaal, som ganske rigtigt findes særlig i Grænseegnene, paa den Maade kunde skydes over i en Kommission, saa ønsker Regeringen egentlig ikke denne behagelige Udskydelse af Spørgsmaalet; vi ønsker os ikke fritaget for Ansvar i saa Henseende.

Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at da Indenrigsministeren og jeg for nylig modtog en Deputation for sønderjydske Arbejdere, der fremdrog de særlige Forhold, der var til Stede i de sønderjydske Landsdele, drøftede vi forskellige Ting med dem, og Indenrigsministeren, der i Forvejen havde indsamlet et Materiale vedrørende Arbejdsløsheden i de sønderjydske Landsdele, gav Tilsagn om snarest muligt at sammenkalde et Møde af Repræsentanter for Kommunerne i Grænseegnene; samtidig stillede jeg i Udsigt, at forskellige ganske særlige Forhold vilde blive taget op, saa snart den værste Rigsdagstravlhed var overstaet.

Hvis nu dette Udvalgs Nedsættelse skulde betyde, at nu kan baade Indenrigsministeren og jeg og andre Ministre lukke baade Øjne og Øren for, hvad der foregaar dernede, vilde jeg være meget betænelig ved det; men jeg ønsker da ogsaa at sige, at vi vil fortsætte vort Arbejde og træffe de Foranstaltninger, det er muligt at træffe administrativt. Det vil ogsaa kunne betyde en Udskydelse, naar dette Udvalg først skal fremsætte sin Betænkning til den 1. Oktober, hvorefter Regeringen skal tage Stilling til forskellige Forslag. Jeg nævner dette her, for Udvalgets Nedsættelse skulde i hvert Tilfælde nødtigt betyde en Udsættelse af Foranstaltninger af administrativ eller lovgivningsmæssig Art, som man i øvrigt maatte anse for ønskelige.

Men ogsaa i en anden Henseende har jeg en Betænelighed ved Forslaget, som jeg har anført for Udvalget, en Betænelighed, som jeg imidlertid mener man ikke kan tillægge saa stor Betyd-